

การสร้างมาตรฐานการศึกษาของชาติ กับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี ๒๐๑๕

มศ.ดร.วรวิทย์ นิเทศศิลป์

อาจารย์ประจำวิทยาเขตเชียงใหม่

อาเซียนได้ก่อตั้งเมื่อปี ๑๙๖๗ มี ๕ ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย พิลิปปินส์ สิงคโปร์ต่างจากนั้นรวมกันเป็น ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน ลาว พม่า เวียดนาม และกัมพูชา การทำความตกลงครั้งสำคัญซึ่งเป็นที่มาของประชาคมอาเซียน สิบชาติหนึ่งอาเซียนคือข้อตกลง วิสัยทัศน์ อาเซียนในปี ๒๐๒๐ เริ่มมีการทำกฎหมายต่ออาเซียน ตั้งกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อเป้าหมายในการร่วมมือกัน ทั้งด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงและวัฒนธรรมโดยตั้งใจจะให้บรรลุเป้าหมายในปี ๒๐๒๐ และจากความคืบหน้าในการร่วมมือของสมาชิก ทำให้มีการลดเวลาลงมาก็จะให้สำเร็จภายในปี ๒๐๑๕ เหตุผลสำคัญคือ



ประชาคมอาเซียน กับมิติการพัฒนาการศึกษา การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความร่วมมือด้านศิลปะ และวัฒนธรรม การสร้างโอกาสงาน ความร่วมมือด้านสาธารณสุขด้านสิ่งแวดล้อม ในด้านการศึกษานั้น เรายกความร่วมมือของชาติต่างๆ ส่งผลกระทบความร่วมมือทำให้มีการจัดการความรู้ แลกเปลี่ยนเชื่อมโยงด้านงานวิจัยพัฒนา และที่นับเป็นความสำเร็จและเกิดประสิทธิภาพ คือการที่นักศึกษาได้เรียนในประเทศใด สามารถที่จะโอนถ่ายผลการเรียน (หน่วยกิต) ไปยังมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้ทั่วไปภายในโซนประเทศที่มีความร่วมมือกัน ยกตัวอย่าง เช่น ปี ๑ เรียนมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปี ๒ ไปเรียนที่อินโดนีเซีย ปี ๓ ไปเรียนที่เวียดนาม แล้วไปสำเร็จการศึกษาที่สิงคโปร์ หรือตัดสินใจได้เองตามอัธยาศัย

ภายใต้ความเป็นอาเซียน กับการก้าวเดินหน้าในอนาคตจะมีความเข้าใจกันมากยิ่งขึ้น ผูกสัมพันธ์กันมากขึ้น ปัจจุบันประชาชนลาว หรือคนจีน สนใจที่จะเรียนภาษาไทยกันเพิ่มขึ้น สร้างโอกาสการทำงานได้หลากหลาย และรายได้ แต่นักศึกษาไทยยังไม่สนใจเรียนภาษาอื่นในอาเซียนกันเท่าที่ควร เพียงเท่านี้ก็ตอกต่างกันด้านความคิดในเชิงพัฒนา

มาตรฐานการศึกษาของชาติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ หลักการการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และเพื่อให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา พัฒนาคน ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ที่พึงประสงค์ อุดมการณ์ สำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาสร้างคุณภาพชีวิตและสังคมบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรม เป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพัฒนาความรู้ความสามารถ เพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงตาม ความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่าการศึกษาเป็นกระบวนการของ การพัฒนาชีวิตและสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองและ พึ่งกันเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติเพื่อให้เป็นไปตามอุดมการณ์และหลักการในการ จัดการศึกษาดังกล่าว จึงได้กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ไว้ ๓ มาตรฐานและ ๑๑ ตัวบ่งชี้ ได้แก่

มาตรฐานที่ ๑ คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ กำหนดตัวบ่งชี้ดังนี้

กำลังกาย กำลังใจที่สมบูรณ์, ความรู้และทักษะที่จำเป็นและเพียงพอในการดำรงชีวิตและพัฒนาสังคม, ทักษะการเรียนรู้และปรับตัว ทักษะทางสังคม, คุณธรรม จิตสาธารณะ และจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก

มาตรฐานที่ ๒ แนวการจัดการศึกษา กำหนดตัวบ่งชี้ ดังนี้

การจัดหลักสูตรการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ, มีการพัฒนาผู้บริหาร ครุ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ และมีคุณภาพ. มีการบูรณาการที่ใช้สถานศึกษาเป็นฐาน

มาตราฐานที่ ๓ แนวทางสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ กำหนดตัวบ่งชี้ดังนี้

การบริการวิชาการและสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ การศึกษาวิจัย สร้างเสริม สนับสนุนแหล่งการเรียนรู้และกลไกการเรียนรู้ การสร้างและจัดการความรู้ในทุกระดับทุกมิติของสังคม

ความจำเป็นที่ต้องมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ มาตรา ๓๑ กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม และกำกับดูแล การจัดการศึกษาทุกรายดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา รวมทั้ง การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษา มาตรา ๓๓ กำหนดให้สภากาชาดไทยมีหน้าที่ พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติ และพิจารณาเสนอนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และมาตรา ๓๔ กำหนดให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณา เสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน และ/หรือหลักสูตรแต่ละระดับ ที่สอดคล้องกับความต้องการ ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ

๒. สภาการศึกษา พิจารณาเสนอมาตรฐานการศึกษาของชาติ ต่อกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวัตถุประสงค์ของการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของชาติ ดังนี้

๒.๑ เป็นเป้าหมาย และแนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาของชาติระดับมหภาค ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญที่การพัฒนาผู้เรียน

๒.๒ เป็นหลักและเป็นแนวทาง สำหรับการกำหนดนโยบาย แผนการพัฒนาและจัดการศึกษา รวมทั้งมาตรการคุ้มครองเด็กและเยาวชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา

๒.๓ เป็นพื้นฐานสำหรับการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของชาติในช่วงเวลาต่อไป

๒.๔ เป็นเครื่องมือกำกับการตรวจราชการ การนิเทศ การติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพ เพื่อให้ทราบสถานภาพและความก้าวหน้าในการจัดการศึกษาของชาติระดับมหภาค

๒.๕ เป็นมาตรฐานสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา

๓. มาตรฐานการศึกษาของชาติ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ๔ ประเด็น

๓.๑ อดีตการณ์ หลักการในการจัดการศึกษาของชาติ

๓.๒ ဓານລັກ່າະນະຂອງຄົນໄທທີ່ພິ້ງປະສົງດົກ ຖ້າໃຈຈະພລເມືອງໄທຢະພລໂກ

๓.๓ การจัดการศึกษา

๓.๔ แนวโน้มการปฏิบัติ

๔. แนวทางการใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติ

มาตรฐานที่ ๑ อุดมการณ์ หลักการในการจัดการศึกษาของชาติ การศึกษาตลอดชีวิตเพื่อทุกคน และทุกคนเพื่อการศึกษา

มาตราฐานที่ ๒ คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลกคนไทย เป็นคนเก่ง คิดดี และมีความสุข

มาตรฐานที่ ๓ การจัดการศึกษา

มาตรฐานที่ ๔ แนวโน้มสู่การปฏิบัติ สาระสำคัญ คือ มีการปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาชาติ ที่เชื่อมโยงระหว่างภาคเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง การศึกษา สอดคล้องกับลำดับความสำคัญ ของความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาสังคม และเหมาะสมทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลก

ทิศทางการศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน (ที่มา : <http://www.rongjo.net>)

นโยบายการศึกษาแห่งชาติ พัฒนาการศึกษาของประเทศไทยให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ กระจายโอกาสอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ตลอดจนสามารถก้าวทันและแข่งขันกับนานาชาติได้ โดยเฉพาะการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในความเป็นจริงประเทศไทยเป็นผู้เริ่มก่อตั้งอาเซียน โดยมี ๓ เสาหลัก ได้แก่ ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจความร่วมมือทางสังคม วัฒนธรรม ความร่วมมือทางการเมืองและความมั่นคง ซึ่งเสาหลักความร่วมมือทางสังคมมีความก้าวหน้ามากที่สุด โดย กระทรวงศึกษาธิการได้เตรียมความพร้อมด้านการศึกษาเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

หลักสูตรอาชีวศึกษา เพื่อให้คนไทยเข้าใจอาชีวิน เข้าใจการอยู่ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่มีวัฒนธรรมการกิน การอยู่ การดำเนินชีวิตที่คล้ายคลึงกัน จึงจำเป็นที่จะต้องทำความรู้จักประเทศเพื่อนบ้าน ภายใต้การรวมตัวเป็นประชาคมเดียวกันของคนจำนวนกว่า ๖๐๐ ล้านคน ดำเนินการในปี ๒๕๕๗

ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับรัฐมนตรี ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหาร ครูและนักเรียน การแลกเปลี่ยน ICT ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะจะต้องเชื่อมโยงภายในประเทศ อาเซียนกันได้ ซึ่งได้มีการจัดตั้ง ASEAN University และ Cyber University เพื่อการเชื่อมโยง นอกจากนี้ยังได้เตรียมการเพื่อให้มีการรับรองคุณวุฒิการศึกษาระหว่างกัน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของประเทศอาเซียน โดยตั้งเป้าหมายให้นักเรียนชั้นป.๖ สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ รวมทั้งจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าหาความรู้

จากอินเทอร์เน็ต และสื่อการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายมากขึ้น โดยได้รับผลกระทบและดำเนินการในหลายด้าน เช่น

- ๑) สร้างศูนย์อำนวยการเพื่อให้ครุเจ้าของภาษาสอน
 - ๒) พัฒนาการเรียนการสอนแบบ English for Integrated Studies (EIS)
 - ๓) พัฒนาห้องเรียนแห่งอนาคต (The Global Class)
 - ๔) อบรมภาษาอังกฤษให้กับครุ เพื่อให้ครุยุคใหม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ และใช้

ในทุกๆ ปีมีสถาบันที่มีคุณภาพอุகมาประการอันดับมหาวิทยาลัย ปีนี้ก็เช่นกันได้มี The QS Asian University Rankings คือสถาบันอันดับมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดของเอเชีย ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี ๒๐๐๔ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยอันดับ ๑ คือ The Hong Kong University of Science and Technology. (HKUST) ของประเทศไทยในการจัดอันดับมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดของเชีย ปี ๒๕๕๔ (๒๐๑๑) ปรากฏว่าประเทศไทย มี ๕ มหาวิทยาลัยของประเทศไทยที่ติดอยู่ใน ๑๐๐ อันดับแรก มีดังต่อไปนี้ มหาวิทยาลัยหิดล อยู่ในอันดับที่ ๓๔, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ในอันดับที่ ๔๗, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อันดับที่ ๖๗, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อันดับที่ ๘๙ และ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อันดับที่ ๙๕



ที่มา : Rankings Live on <http://www.topuniversities.com>



The Hong Kong University of Science and Technology. (HKUST)

เกณฑ์ในการจัดอันดับมี ๔ ด้าน โดยมีค่าน้ำหนัก ดังนี้

- | | |
|---|------|
| ๑. คุณภาพของงานวิจัย (Research Quality) | ๖๐ % |
| ๒. คุณภาพของการสอน (Teaching Quality) | ๒๐ % |
| ๓. ภารกิจได้งานทำของบัณฑิต (Graduate Employability) | ๑๐ % |
| ๔. ความเป็นนานาชาติ (Internationalization) | ๑๐ % |

เกณฑ์ดังกล่าว�ังขาดอะไรมาก แค่ไป น้อยไป ในเรื่องผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนทุกกลุ่มควรมีจิตสำนึกร霆คุณค่าการเรียนรู้ สนใจในเรียนรู้ มีความสุขในการเรียนรู้ และได้เรียนรู้ตรงตามความต้องการของตนเองและชุมชน อย่างเต็มตามศักยภาพ ผู้เรียนมีอิสระเลือกเรียนเสิร์ฟส่วนครูผู้สอน ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา เพิ่มคุณธรรม มีความรักและพึงพอใจในการทำงานสร้างความผูกพันกับงาน มีอัตราการออกจากงานและอัตราความผิดทางวินัยลดลง หน่วยงานที่ให้บริการทางการศึกษามีคุณภาพติดอันดับคุณภาพตามเกณฑ์ระดับนานาชาติ มีสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และความปลอดภัยตามเกณฑ์ มีการพัฒนาสื่อการสอนและเทคโนโลยีที่เสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และการให้บริการเทคโนโลยีสื่อสารสารสนเทศทุกรูปแบบเพิ่มขึ้นจากเดิม ให้อื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ประชาชนส่วนใหญ่มีความเต็มใจ ตั้งใจ มีส่วนร่วมปฏิบัติหน้าที่ของตน ส่งผลให้ผู้รับบริการทุกกลุ่มมีความพึงพอใจต่อการจัดบริการการศึกษา ชุมชนซึ่งเป็น

ที่ดังของหน่วยงานที่ให้บริการการศึกษา เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ มีความปลอดภัย ลดความขัดแย้ง มีสันติสุข และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีแนวโน้มในการรวมตัวจัดตั้งองค์กรอิสระ เพื่อสร้างเกณฑ์ มาตรฐาน และติดตามการดำเนินงานของสถานศึกษา ตลอดจนการสั่งสมองค์ความรู้ที่หลากหลาย จะนั้น การสร้างมาตรฐานการศึกษาของชาติ กับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในอีก ๓ ปีข้างหน้า ก็จะเป็นที่น่าประทับใจ เข้าใจ และพอใจทุก ๆ ฝ่าย ผลลัพธ์ที่ออกมาก็มีประสิทธิภาพ

